

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 544/2024
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Дмитровић и Јасмина Ћурчић, адвокати из ..., против туженог Привредног друштва „Енергопројект нискоградња“ АД из Београда, чији је пуномоћник Љиљана Ђатовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1173/23 од 06.09.2023. године, у седници већа одржаној 20.03.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1173/23 од 06.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1173/23 од 06.09.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1173/23 од 06.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 38/20 од 24.01.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од 23.06.2017. године до 31.08.2019. године, износ од 105.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате, и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 28.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Ревизијом се одређено не указује на испуњеност тих услова.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, те да навод о потреби уједначавања судске праксе није поткрпљен правноснажном одлуком о другачијем пресуђењу у истој или у битно сличној чињенично правној ситуацији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ст. 2 ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 18.05.2020. године. Вредност предмета спора је 105.600,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској

противвредности од 40.000 евра, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић